ЛІТЕРАТУРА

1. Калінчик М. В. Тенденції досягнень науки і практики у годівлі тварин шляхом оптимізації раціонів. *Продуктивність агропромислового виробництва* : Наук.-практ. зб. 2012. № 22. С. 14–29.
2. Горчанок А. В., Онищенко Л. С. Вплив препарату Смартамін на молочну продуктивність корів. *Аграрна наука і харчові технології*. 2017. Вип. 4 (98). С. 9–18.
3. Підпала Т. В. Селекція сільськогосподарських тварин. Миколаїв : Видавничий відділ МДАУ, 2006. 277 с.
4. Харко М. В., Денькович В. С. Молочна продуктивність та обмінні процеси в організмі корів за використання в структурі раціону препарату «Biosprint». *Вісник ЛНУВМБ імені С.З. Ґжицького*. 2017. Т. 19. № 79. С. 122–126.

Олена Лесновська, Єлизавета Мазепа
(Дніпро, Україна)

ВІДГОДІВЕЛЬНІ ТА ЗАБІЙНІ ЯКОСТІ ПОРОСЯТ ЗАЛЕЖНО ВІД СТРУКТУРИ РАЦІОНУ ГОДІВЛІ

Постановка проблеми. Основна проблема стримання розвитку галузі свинарства – це недостатність кормових ресурсів та незбалансованість раціонів годівлі, в тому числі молодняку в період відгодівлі. Більшість свиноферм утримують невелику кількість поголів'я, забезпечуючи їх вирощування власними кормовими засобами або залишками від нереалізованих злаково-бобових культур. Вирощування молодняку на таких раціонах годівлі повністю не розкриває генетичний потенціал порід, призводить до збільшення строків отримання продукції, зниження забійної маси поросят та підвищення витрат на одержання одиниці приросту живої маси тварин [3, с. 11].

Іншою причиною стримання розвитку галузі є загострення конкуренції на ринку м'ясопродукції. Собівартість виробництва свинини залишається досить високою, що обмежує конкурентоспроможність продукції на світовому ринку. Споживачі віддають перевагу більш дешевому м'ясу птиці. У річному продуктовому кошику пересіченого українця споживання курятини становить 27,1 кг, тоді як свинини – лише 10,9 кг [4, с. 75].

Одним з методів удосконалення технології вирощування поросят є використання в раціонах їх годівлі премікси та кормових добавок, дія яких пов'язана з покращенням обмінних процесів в організмі, збільшенням поживності раціонів та засвоюваності кормів, підвищенням скороспілості тварин.

Аналіз літератури. Відгодівельні якості поросят значною мірою визначаються умовами їх утримання та годівлею. Для значного поліпшення процесів травлення молодняку та засвоєння ними поживних речовин корму в господарствах все ширше використовують кормові ферменти, пробіотики, пребіотики, підкислювачі корміва, фітазовмісні препарати, премікси та інші [2, с. 34].

Зважаючи на біологічні особливості травної системи поросят, правильна

науково-обґрунтована годівля високоякісними повноцінними і повнораціонними кормами із використанням преміксів забезпечує найповніше їх перетравлювання і засвоєння організмом, підвищення енергії росту та накопичення живої маси тварин [1, с. 49].

Враховуючи актуальність даної проблеми, **метою досліджень** було обрано вивчення впливу преміксу Інтермікс при використанні його в раціонах годівлі поросят великої білої породи в період відгодівлі в умовах товариства з обмеженою відповідальністю «Агрокомплекс Темп» Новомосковського району Дніпропетровської області.

Результати досліджень. З метою оптимізації вирощування поросят великої білої породи в господарстві нами була проведена порівняльна контрольна відгодівля молодняку з використанням основного раціону (контрольна група) з додаванням преміксу Інтермікс (дослідна група), що містить комплекс макро- та мікроелементів, вітамінів, протеїну, що забезпечують розщеплення складових частин корму, особливо рослинних полісахаридів, тим самим підвищують рівень засвоюваності корму та інтенсифікують обмінні процеси в організмі поросят.

Всі групи поросят, що приймали участь у досліді, знаходилися в аналогічних умовах утримання: поросят однакового віку і живої маси по 15–20 голів утримують в станках приміщення, де площа на 1 голову становить 0,8–1,2 м^2, фронт годівлі – 30,0 см.

Годівля була дворазовою з вільним доступом до води впродовж доби.

В структуру основного раціону годівлі була включена дерть ячменю 30,0 %, пшениці – 24,0–38,0 %, кукурудзи – 35,0–16,0 % та шрот сої – 10,0–12,0 % залежно від періоду відгодівлі. До раціону годівлі додавали 1,0–4,0 % преміксу залежно від періоду відгодівлі.

На початку досліду середня жива маса відгодівельного молодняку становила 38,8 кг в контрольній групі та 39,2 кг в дослідній.

В подальшому в дослідній групі використання преміксу Інтермікс зумовлює збільшення середньодобового приросту молодняку на 11,48 % в період 120–160 днів та на 11,39 % в період 160–210 днів порівняно з контролем. Середньодобові прирости поросят контрольної групи були в межах 675–756 г.

За дослідний період абсолютний приріст поросят контрольної групи в залежності від періоду відгодівлі був в межах 27,0–37,8 кг. У молодняку дослідної групи цей показник становив 30,1 та 42,1 кг залежно від періоду.

Жива маса поросят контрольної групи в кінці відгодівлі склала 103,6 кг. Молодняк дослідної групи переважав контроль за цим показником на 7,5 % (111,4 кг).

Слід відмітити, що поросята, в раціонах годівлі яких використовувався премікс Інтермікс, внаслідок кращої засвоюваності корму, мали нижчі витрати корму на одиницю продукції. Витрати корму на 1 кг приросту у них становили 3,87–4,92 кормових одиниць в залежності від періоду відгодівлі. У молодняку контрольної групи цей показник був на 7,0–2,8 % відповідно більший.

З метою оцінки ефективності використання преміксу Інтермікс в раціонах відгодівельного молодняку проведено контрольний забій поросят по 3 голови з

кожної групи (*табл. 1*).

Таблиця 1. Забійні показники піддослідного поголів'я, $X \pm S_x$

Показник	Група поросят	
	контрольна	дослідна
Жива маса поросят в кінці періоду, кг	103,6±5,41	111,4±6,94
Передзабійна жива маса, кг	102,7±3,29	110,3±4,12
Забійна маса, кг	71,3±3,46	78,5±5,17
Забійний вихід, %	69,4	71,2
Маса туші, кг	68,7±2,07	75,9±1,58
Вихід туші, %	66,9	68,8

Поросята, в раціонах відгодівлі яких було використано премікс Інтермікс, відрізнялися кращими забійними якостями порівняно з контролем. Так, передзабійна маса молодняку контрольної групи становила 102,7 кг, що на 7,4 % нижче даного показника у однолітків дослідної групи.

За забійною масою молодняк дослідної групи (78,5 кг) переважав своїх однолітків контрольної групи на 10,1 % (71,3 кг). Забійний вихід в розрізі груп становив 69,4 % у контрольного поголів'я та 71,2 % у дослідній групі.

За масою туші була встановлена перевага поросят дослідної групи на 10,5 % порівняно з контролем. Вихід туші в розрізі груп склав 66,9 % у поросят контрольної групи та 68,8 % у однолітків дослідної групи.

Висновки. Поросята, які впродовж відгодівлі в структурі раціону споживали премікс Інтермікс, відрізнялися підвищеною енергією росту та мали більші забійні показники. Додатково від відгодівлі молодняку дослідної групи було отримано на 7,4 % продукції більше в розрахунку на одну голову. Вихід туші піддослідних тварин становив 68,8 %, що 1,9 % більше порівняно з контролем.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бірта Г. О. Відгодівельні, забійні та м'ясо-сальні якості свиней різних напрямів продуктивності. *Вісник Полтавської державної аграрної академії.* 2012. № 4. С. 49–51.

2. Ібатуллін М. І. Організаційно-економічні засади реалізації продукції свинарства особистими селянськими господарствами. *Вісник Сумського національного аграрного університету.* 2016. № 2. С. 34–36.

3. Крылов П. П. Прибыльное разведение свиней и поросят. Харьков, Белгород, 2011. 187 с.

4. Лихач В. Я. Сучасний стан та тенденції розвитку вітчизняного свинарства. *Вісник Сумського національного аграрного університету.* Серія «Тваринництво». 2021. Вип. 1 (44). С. 69–79.